

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/12/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2513211906
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Holič
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2513211906.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu: JUDr. Martin Holič a členiek senátu: JUDr. Zlatica Javorová a JUDr. Gabriela Brišková, v právnej veci žalobkyne: G. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., H. XXXX/XX, zastúpená: JUDr. L. A., bytom H., ul. W. XXXX/XX, proti žalovanému: A. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., V. H. XXXX/XX, o určenie podielového spoluvlastníctva, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 19. septembra 2014 č.k. 6C/259/2013-31, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie v prvom odseku výroku návrh zamietol a v druhom odseku výroku žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Rozhodnutie súd s poukazom na § 80 písm. c) O.s.p., § 132 ods. 1 Obč. zákonníka, vecne odôvodnil tým, že dospel k záveru, že návrh žalobkyne nie je dôvodný, nakoľko žalobkyňa nepreukázala opodstatnenosť svojho nároku v súvislosti s určením jej spoluvlastníctva na spornej nehnuteľnosti v podiele 1/2-ica. V rámci dedičského konania bol jej spoluvlastnícky podiel v 1/2-ici z majetku poručiťky - jej matky prejednaný a bola uzavretá dedičská dohoda, podľa ktorej nadobudol spornú nehnuteľnosť žalovaný do svojho výlučného vlastníctva s povinnosťou vyplatiť žalobkyňu v prípade predaja bytu 1/2-icu z kúpnej ceny bytu uvedenej v kúpnej zmluve. S takýmto znením dohody žalobkyňa súhlasila, čo napokon potvrdila v návrhu i vo svojej výpovedi a keďže nepožiadala v dedičskom konaní o jeho pokračovanie, osvedčenie o dedičstve nadobudlo právoplatnosť dňa 03.07.2013. Žalobkyňa súdu nepreukázala, za aké obdobie žalovaný neplatil správcovi bytového domu, v ktorom sa nachádza sporný byt, platby spojené s bývaním a užívaním bytu, rovnako nepreukázala ani výšku tohto nedoplatku a ani nežiadala doplniť v tomto smere dokazovanie. Napokon podľa názoru súdu by takéto dokazovanie bolo nehospodárne, nadbytočné a irelevantné, pretože okolnosť, že žalovanému vznikli nejaké nedoplatky na úhradách spojených s užívaním bytu ešte nemusia mať za následok prevod vlastníckeho práva na tretiu osobu a pokiaľ by aj k takémuto prevodu došlo, má žalobkyňa v zmysle Osvedčenia o dedičstve sp. zn. 6D/81/2013 zo dňa 17.06.2013, právoplatného dňa 03.07.2013 právo na vyplatenie polovice kúpnej ceny bytu. Poukazujúc na uvedené, súd návrh žalobkyne v celom rozsahu zamietol. V konaní úspešnému žalovanému nebola priznaná náhrada trov konania, nakoľko preukázateľne žalovanému v súvislosti s predmetným konaním žiadne trovy nevznikli.

2. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalobkyňa, ktorým sa domáhala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a jej návrhu vyhovel. Odvolanie odôvodnila tým, že už pred súdom prvej inštancie uviedla, že žalovanému ako bratovi po poučení v notárskom konaní previedla do jeho výlučného vlastníctva špecifikovanú bytovú nehnuteľnosť nachádzajúcu sa v k.ú. A., zapísanú na LV

č. XXXX, ktorú mala v 1/2-ici nadobudnúť v dedičskom konaní po nebohej matke s tým, že v prípade prevodu vlastníctva k bytu bratovi vznikne povinnosť vyplatiť jej 1/2 predajnej ceny. Po smrti matky sa však správanie brata zmenilo, prestal uhrádzať platby spojené s užívaním bytu a jeho správaním môže žalobkyňa prísť o svoj podiel. Dopytom u susedov sa dozvedela, že dlh brata dosahuje čiastku na hranici zákona, ktorý povoľuje zvolať schôdzu vlastníkov za účelom udelenia súhlasu na vykonanie dobrovoľnej dražby. Žalovaný so žalobkyňou nekomunikuje, neodpovedá ani na výzvy na úhradu platieb. V prípade, že spoluvlastníci odhlasujú na byt žalovaného dobrovoľnú dražbu, dražobná spoločnosť po odpočítaní nákladov dražby a dlhu finančné prostriedky zo zvyšku poukáže žalovanému. Žalobkyňa je z účasti na dražbe zo zákona vylúčená. Na liste vlastníctva povinnosť vyplatiť 1/2-icu z bytu nie je vyznačená.

3. Žalovaný odvolací návrh nepodal, k odvolaniu žalobkyne sa nevyjadril.

4. Odvolací súd vo veci rozhodoval podľa ustanovení zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), účinného od 01.07.2016, ktorým bol zrušený doterajší zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“), pričom podľa § 470 ods. 1 C.s.p. ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávnenou osobou (§ 359 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 C.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 C.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 C.s.p.), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 C.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné, v dôsledku čoho je namieste rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny s použitím § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdiť.

6. Čo sa týka rozhodnutia vo veci samej, odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania jemu predchádzajúceho, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

7. Pretože odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správnym skutkovým záverom pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobkyňou uplatneného nároku, a pretože odvolací súd zároveň v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 C.s.p. odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľke, ktorá vo svojom odvolaní neuvádza žiadne nové skutkové tvrdenia ani právne relevantné argumenty, než tie, ktoré uviedla už pred súdom prvej inštancie a ktorý sa s nimi vyčerpávajúcym spôsobom vysporiadal.

8. Keďže súd prvej inštancie napadnutý rozsudok vo všetkých jeho častiach riadne odôvodnil, pričom zároveň sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie a odvolací súd sa s týmto odôvodnením súdu v plnej miere stotožňuje, k veci považuje za potrebné dodať iba nasledovné:

9. Z obsahu spisu vyplynulo, že na základe Osvedčenia o dedičstve sp. zn. 6D/81/2013 zo dňa 17.06.2013, právoplatného dňa 03.07.2013, vydaného JUDr. Milanom Rovňákom, notárom ako súdnym komisárom v dedičskej veci po poručiteľke O. Z., rod. B., zomr. XX.XX.XXXX ako dedičia zo zákona v I. dedičskej skupine prichádzali do úvahy deti poručiteľky, teda žalobkyňa a žalovaný, ktorí mali dediť zo zákona rovným dielom, t.j. v 1/2-ici z majetku poručiteľky. Dedičia uzavreli o vyporiadaní dedičstva dohodu, na základe ktorej nehnuteľnosti v kat. úz. A. zapísané na LV č. XXXX, parcely registra C evidované na katastrálnej mape ako parc. č. 10115, zast. plochy a nádvoría o výmere 732 m², bytový, súp. č. XXXX, postavený na parc. č. 10115 a v ňom byt č. XX na X. posch., vo vchode XX a nedeliteľný spoluvlastnícky podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastníckym podielom k pozemku vo veľkosti 53/4323 v hodnote 60.000,- Eur

nadobudol do vlastníctva žalovaný s povinnosťou vyplatiť ustupujúcej dedičke G. H., rod. B., v prípade predaja tejto nehnuteľnosti, jej zákonný rovný dedičský podiel z kúpnej ceny, ktorá bude stanovená pri predaji, uvedenej v kúpnej zmluve. Žalobkyňa vo svojej výpovedi pred súdom prvej inštancie uviedla, že v dedičskom konaní po nebohej matke dobrovoľne a v dobrej viere uzavrela dedičskú dohodu a súhlasila, aby žalovaný, jej brat bol vlastníkom bytu, ktorý aj užíval a užíva. So znením dedičskej dohody súhlasila neuvedomujúc si dôsledky v prípade, ak by žalovaný prestal za byt platiť. V októbri 2013 sa od pracovníčky bytového úradu dozvedela, že žalovaný prestal platiť úhrady za užívanie bytu. Snažila sa so žalovaným skontaktovať písomne, telefonicky i osobne, avšak bezúspešne. Má obavu, že v dôsledku nedoplatkov, bude byt daný do dražby, preto sa obrátila s predmetným návrhom na súd.

10. Súd prvej inštancie postupoval správne, keď skúmal otázku danosti naliehavého právneho záujmu na žalobkyňou požadovanom určení jej podielového spoluvlastníctva k dotknutej nehnuteľnosti (§ 80 písm. c) O.s.p.) a dospel k správne mu záveru, že žalobkyňa má naliehavý právny záujem na určení jej podielového spoluvlastníctva, nakoľko ako výlučný vlastník dotknutej nehnuteľnosti je zapísaný žalovaný.

11. Ďalej však bolo potrebné skúmať, či žalobkyňa osvedčila právny titul, na základe ktorého by mala byť podielovou spoluvlastníčkou dotknutej nehnuteľnosti v podiele 1/2. Odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že žalobkyňa nepreukázala žiaden právne relevantný titul, ktorý by osvedčoval jej spoluvlastníctvo k dotknutej nehnuteľnosti.

12. V konaní nebolo sporné, že dotknutá nehnuteľnosť bola predmetom dedenia po poručiťelke O. Z., matke strán sporu, pričom žalobkyňa a žalovaný ako dedičia uzavreli dedičskú dohodu, podľa ktorej celý majetok poručiťelky, t.j. aj dotknutú nehnuteľnosť nadobudol do svojho vlastníctva žalovaný, s tým, že v prípade predaja spornej nehnuteľnosti je povinný zaplatiť žalobkyni ako ustupujúcej dedičke jej prislúchajúci zákonný dedičský podiel, t.j. 1/2-icu kúpnej ceny uvedenej v kúpnej zmluve. Osvedčenie o dedičstve vydal notár dňa 17.06.2013 a keďže účastníci konania nepodali žiadosť o pokračovanie v konaní o dedičstve, toto osvedčenie nadobudlo právoplatnosť dňa 03.07.2013 a v zmysle § 175zca ods. 4 O.s.p. nadobudlo účinky právoplatného uznesenia o dedičstve.

13. Podľa súdom prvej inštancie správne citovaného § 80 písm. c) O.s.p. návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem. Súd sa preto v prvom rade zaoberal otázkou prípustnosti určovacej žaloby a v tej súvislosti aj otázkou danosti naliehavého právneho záujmu, ktoré podmienky tvoria *conditio sine qua non* určovacej žaloby. Ak totiž súd dospeje k záveru, že nie sú splnené zákonné podmienky pre prípustnosť určovacej žaloby, resp. že nie je preukázaná danosť naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, je potrebné takúto žalobu zamietnuť bez vykonávania ďalšieho dokazovania. Podľa § 80 písm. c) O.s.p. návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem. Určovacou žalobou sa nemožno domáhať určenia neplatnosti rozhodnutia súdu, a teda ani uznesenia o dedičstve, pretože tu nejde o právny vzťah, ani právo, ale o rozhodnutie súdu ako individuálny právny akt. Podľa § 159 ods. 3 O.s.p. len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova (*res iudicata*). Jediným možným prostriedkom, ktorým je možné napadnúť rozhodnutie súdu, je podanie opravného prostriedku, právoplatné rozhodnutie súdu možno napadnúť mimoriadnym opravným prostriedkom, a to podľa príslušných ustanovení C.s.p. (predtým O.s.p.). Pre podanie určovacej žaloby, ktorej predmetom má byť určenie neplatnosti rozhodnutia súdu, neexistuje žiaden zákonný podklad, a preto je takáto určovacia žaloba neprípustná.

14. Občiansky súdny poriadok, ktorý do 30.06.2016 upravoval postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní, v ustanovení § 3 O.s.p. zakotvuje právo každého domáhať sa na súde ochrany jeho subjektívneho práva, ktoré bolo ohrozené alebo porušené. Pre realizáciu tohto ústavne garantovaného práva (Čl. 46 Ústavy) zákon vymedzuje rámec, výlučne v ktorom môžu účastníci realizovať svoje procesné práva, pričom priaznivé meritórne rozhodnutie pre toho, kto sa súdnej ochrany domáha, závisí v každom jednotlivom prípade od splnenia procesných i materiálnych predpokladov. Výpočet možných návrhov na začatie konania je uvedený v § 80 O.s.p. Nejde o výpočet vyčerpávajúci, čo znamená, že nie je možné vylúčiť aj podanie takej žaloby, s ktorou citované zákonné ustanovenie nepočíta. Nevyhnutným predpokladom poskytnutia právnej ochrany súdom je aj v takomto prípade požiadavka žalobcovho právneho záujmu. Právny záujem nie je potrebné spravidla dokazovať (na rozdiel od určovacích žalôb

v zmysle § 80 písm. c) O.s.p., pri ktorých je nutné preukázať kvalifikovaný právny záujem), lebo vyplýva priamo z právnych predpisov. Možnosť domáhať sa s úspechom poskytnutia právnej ochrany pred súdom formou žaloby neuvedenej v § 80 O.s.p., je teda spravidla podmienená tým, že podaná žaloba (právo ňou uplatnené) má oporu v právnych predpisoch (por. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. januára 2008, sp. zn. 2 Cdo 11/2007).

15. Žalobkyňa sa síce svojou žalobou domáhala priamo určenia vlastníctva, ako predbežnú otázku však súd musel skúmať právny titul, na základe ktorého došlo k prechodu vlastníctva na žalovaného a ktorým bolo v danom prípade osvedčenie o dedičstve, ktoré nadobudlo účinky právoplatného uznesenia o dedičstve, t.j. účinky rozhodnutia súdu, ktoré zakladá prekážku rozhodnutej veci (exceptio rei iudicatae), t.j. nemožnosť o tejto veci znova rozhodovať v inom konaní. Vzhľadom na to, že žalobkyňa uzavrela so žalovaným dedičskú dohodu, na základe ktorej bolo vydané osvedčenie o dedičstve, pričom žalobkyňa nevyužila možnosť v zmysle § 175zca ods. 4 O.s.p. požiadať o pokračovanie v konaní o dedičstve, bolo vo veci právoplatne rozhodnuté o prechode vlastníckeho práva k dotknutej nehnuteľnosti na žalovaného v celosti, s povinnosťou v prípade jej predaja zaplatiť žalobkyni ako ustupujúcej dedičke jej prislúchajúci zákonný dedičský podiel, t.j. 1/2-icu kúpnej ceny uvedenej v kúpnej zmluve. Žalobkyňa sa preto už nemôže úspešne domáhať zmeny tohto rozhodnutia o dedičstve tak, aby jej bol priznaný jej dedičský podiel, t.j. spoluvlastnícky podiel k dotknutej nehnuteľnosti vo veľkosti 1/2-ice, a to bez ohľadu na to, či bude splnená povinnosť žalovaného vyplatiť jej 1/2-icu kúpnej ceny. Jediným nárokom, ktorý žalobkyni patrí, je jej nárok voči žalovanému na vyplatenie 1/2-ice kúpnej ceny v prípade predaja dotknutej nehnuteľnosti. Nič na tom nemení skutočnosť, že dotknutá nehnuteľnosť sa môže stať predmetom dobrovoľnej dražby a že žalobkyňa si v čase uzavretia dedičskej dohody dostatočne neuvedomila jej možné riziká.

16. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, pokiaľ súd prvej inštancie žalobu žalobkyne ako v celom rozsahu nedôvodnú zamietol, rozhodol vecne správne, a preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej, vrátane závislého výroku o náhrade trov konania, v súlade s ust. § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

17. Žalovaný má voči žalobkyni podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a § 396 ods. 1 C.s.p. nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške, vzhľadom na to, že žalovaný bol v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný a neboli tu dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočne mu náhradu trov konania nepriznať (§ 257 C.s.p.). Vzhľadom však na to, že žalovanému žiadne preukázateľné trovy v odvolacom konaní nevznikli, odvolací súd rozhodol, že mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

18. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).